

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. januar 2021
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Mie Rohde Laursen
Sagsnr.: 2021-0030-5360.
Dok.: 1778965.

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 445 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. december 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Thomas Højgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 445 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Når nu ministeren i svar på REU alm. del - spm. 85 skriver, ”at politiet på baggrund af efterforskningen anser det for tilstrækkeligt bevist, at barnet eller den unge er rette gerningsperson” vil ministeren så oplyse, om det efter ministeren mening er således, at de resterende unge, dvs. dem i aldersgruppen fra 15 år og op til det 18. år, fortsat behøver at få deres sag behandlet i en ordinær domstol, nu hvor det anses som tilstrækkeligt bevist, hvad den unge under 15 år måtte have gjort?
<https://www.ft.dk/samling/20201/alm-del/reu/spm/85/svar/1709166/2274960.pdf>”

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af 6. november 2020 af spørgsmål nr. 85 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, har Ungdomskriminalitetsnævnet oplyst, at det er retten, der efter anklagemyndighedens påstand tager stilling til, om en ung i alderen 15 til 17 år, som opfylder betingelserne for lovens anvendelse, skal have sin sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. ungdomskriminalitetslovens § 10.

Supplerende kan det oplyses, at det af forarbejderne til ungdomskriminalitetsloven (pkt. 2.1.2.6.1 i lovforslag nr. L 84 som fremsat den 26. oktober 2018, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), Tillæg A, side 28) fremgår, at denne rækkefølge sikrer det mest effektive samspil mellem domstolens sanktioner og Ungdomskriminalitetsnævnets reaktioner. Det kan f.eks. betyde, at en ung kan få udløst en eventuel betinget fængselsstraf fra sin straffesag, hvis den unge ikke overholder sit forbedringsforløb, som Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at formålet med nævnsprocessen er at bringe den unge ud af sin kriminelle løbebane og ikke at placere et strafretligt ansvar. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt – eller fremmede for processen i Ungdomskriminalitetsnævnet – hvis skyldsspørgsmålet vedrørende en ung, som er over den kriminelle lavalder og dermed kan ifalde strafferetligt ansvar, ikke er afklaret, inden sagen behandles i nævnet.

Jeg mener, at den gældende rækkefølge i behandlingen af henholdsvis straffesagen og sagen i Ungdomskriminalitetsnævnet for unge mellem 15 og 17 år er den rigtige.